

שֶׁבַן דָּרְךָ בַּעֲלֵי הַטוֹּדוֹת: אָוּמָרִים מְרֻגְלִית לְמַלְמִידֵיכֶם, וְלֹא נָדַעַי בְּבָרְמִיזָה, חֹזֵר לְקַם אָוֹתוֹ דָּבָר, בְּדָבָר שְׁחוֹק, כִּמוֹ אָוֹתוֹ שָׁאָמֵר, בִּיאָצָה אַחַת הַפִּילָה שְׁשִׁים כְּרָכִים. וּבָאָה בִּיאָצָה וְגַפְלָה מַעֲזָף שְׁהִיה פּוֹרָח בְּאַיוֹר וְהַכְּתָה שְׁשִׁים כְּרָכִים אַלְוַן. וּבַעֲלֵי לִיאַנְתָּו אָמְרוּ שְׁלָא אָמַר הַוָּא, רַק שְׁבַן אָדָם כְּתָב שְׁשִׁים כְּרָכִים, וּבָאָה בִּיאָצָה שִׁיאָצָה מַעֲזָף וְמַחְקָה שְׁשִׁים כְּרָכִים שֶׁל כְּתִיבָה. וְחַס וְשְׁלוֹם שְׁבָעֵלי הַתּוֹרָה אָוּמָרִים דְּבָרִי שְׁחוֹק וְדָבָרִים בְּטָלִים בְּתּוֹרָה.

אָלָא קְדָם פְּרָשָׂוֹת, (דברים כט) אָפָרְחִים - אַלְוַן בַּעֲלֵי מִשְׁנָה. אָוּ בִּיאָצָה - אַלְוַן בַּעֲלֵי מִקְרָא. וּכְנוּנוֹן דְּגַפֵּל מִהַּהוּא בְּכַבְּבִיאָצָה. יְכִינָה אַחֲמָר (עמוס ט) בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים אֶת סְבָתָה דְּרוּיד הַגְּנוּפְלָת. וְגַפְלָו עַמָּה (שיר השירים) שְׁשִׁים הַמָּה מִלְכּוֹת, דָּאַינְנוּן כְּרָכִין בָּה, כְּנוֹן בִּיצָד כְּרָכִין אֶת שְׁמָעָ. וְאַיְנוֹן לְקַבֵּל שְׁשִׁים מִסְכָּתּוֹת. וְעַלְמֹות אֵין מִסְפָּר, אָלִין (תהלים מה) בְּתּוֹלוֹת אַחֲרִיקָה רְעוּתָה, דָּאַינְנוּן הַלְכּוֹת, דָּלִית לֹן חֹשֶׁבָן.

וְאָוּתוֹ אָפָרָה הַוָּא בָּן יְיָה, הַוָּא בְּתֹזֶק חַמְשִׁים שְׁעָרִי בֵּיןָה, דְּהַנְּנוּ יְיָה חַמְשׁ פְּעָמִים עָשָׂר, וְיַה הַוָּא נִיפּוֹל, שְׁגַפֵּל אַחֲר אָוֹתָה שְׁנָאָמָר, (שׁעה יד) אִיךְ נִפְלָתָ מִשְׁמִים הַיִּלְלָן בָּן שְׁחָר. וּנְקָרָא נִפּוֹל, וְלֹא נִפּלֶל, וְלֹא נִפּלֶל. מִשּׁוּם שְׁבוּ נִפּוֹל יְשִׁיּוֹן, וַיַּוְרֵד בְּהָם לְגַבֵּי הַהָּר, שְׁנָאָמָר בָּהָן (רות א) וְתַלְכָּנָה שְׁתִּיכָּן. הַדָּא הַוָּא דְּכַתְּבִיב, (דברים כט) שְׁלָח תְּשִׁלָּח חַד מִבֵּית רָאשָׁוֹן וְתַנְיִינָא מִבֵּית שְׁנִי, לְאַקְמָה לֹן. הַדָּא הַוָּא דְּכַתְּבִיב, (דף טז ע"ב) (תהלים צו) יְיָ שְׁמָחוֹן כ"שׁמָים ו"תְּגֵל ה"ארֶץ.

דְּהַבִּי אֶרְחָ דְּמָאָרִי רְזִין, אָמְרִין מְרֻגְלִית לְתַלְמִידֵיהֶן, וְלֹא אֲשַׁתְּמֹודָעָן בֵּיה בְּרַמְיָא, אֲהָדָר לְזֹן הַהְוָא מַלְהָ בְּמַלְיָ שְׁחוֹק, גְּנוּנוֹן דְּהַהְוָא דְּאָמָר, דְּבִיאָה אַחַת, אֲפִילָת שְׁתִּין כְּרָכִין. וְאַתָּא בִּיאָצָה וְנִפְלָתָ מַן עוֹפָא דְּהַוָּה פְּרָח בְּאוֹרִיא, וְמַחְאָת אַלְיָין שְׁתִּין כְּרָכִין, וּמַאֲרִי דְּלִיאַנְוָתָא אָמְרוֹג, דְּלֹא אָמַר הַוָּא אַלְאָ דְּבָר נְשָׁ בְּמַבְשִׁים כְּרָכִין, וְאַתָּא בִּיאָצָה דְּנִפְקָת מַן עוֹפָא וְמַחְקָת שְׁתִּין כְּרָכִין דְּכַתְּבָה. וְחַס וְשְׁלוֹם דְּמָאָרִי אָוּרִיָּתָא אָמְרִין מַלְיָן דְּשְׁחוֹק, וְדָבָרִים בְּטָלִים בְּאוֹרִיָּתָא.

אָלָא הָא אַזְקָמוֹה, (דברים כט) אָפְרָוָחִים, אַלְיָין מַאֲרִי מִשְׁנָה. אוּ בִּיאָצָה, אָלִין מַאֲרִי מִקְרָא. וּכְנוּנוֹן דְּגַפֵּל מִהַּהוּא גְּנוּול, דְּאַיְהוּ בֵּר נִפְלָי, נִפְלִית בִּיאָצָה דְּאַיְהוּ אָתְרוֹג שִׁיעָרָא בְּכַבְּבִיאָצָה. יְכִינָה אַחֲמָר (עמוס ט) בַּיּוֹם הַהְוָא אָקִים אֶת סְבָתָה דְּרוּיד הַגְּנוּפְלָת. וְגַפְלָו עַמָּה (שיר השירים) שְׁשִׁים הַמָּה מִלְכּוֹת, דָּאַינְנוּן כְּרָכִין בָּה, כְּנוֹן בִּיצָד כְּרָכִין אֶת שְׁמָעָ. וְאַיְנוֹן לְקַבֵּל שְׁשִׁים מִסְכָּתּוֹת. וְעַלְמֹות אֵין מִסְפָּר, אָלִין (תהלים מה) בְּתּוֹלוֹת אַחֲרִיקָה רְעוּתָה, דָּאַינְנוּן הַלְכּוֹת, דָּלִית לֹן חֹשֶׁבָן.

וְהַהְוָא נִפְוֹל אִיהָד בָּן יְיָה אִיהָד בְּתוֹךְ חַמְשִׁין תְּרַעֵין דְּבִינָה, דְּהַיְינוּ יְיָה חַמְשׁ זְמִינִין עָשָׂר וְיַה אִיהָד נִפְוֹל, דְּגַפֵּל בְּתַר הַהְיָא דְּאַחֲמָר, (ישעיה י) אִיךְ נִפְלָתָ מִשְׁמִים הַיִּלְלָן בָּן שְׁחָר וְאַקְרֵי נִפְוֹל, וְלֹא נִפְלֶל. בְּגִינַּן דְּבִיה נִפְוֹל יְיָו וְנִהְיָת בְּהַזּוֹן לְגַבֵּי הַהָּר, דְּאַחֲמָר בְּהַזּוֹן (רות א) וְתַלְכָּנָה שְׁתִּיכָּן. הַדָּא הַוָּא דְּכַתְּבִיב, (דברים כט) שְׁלָח תְּשִׁלָּח חַד מִבֵּית רָאשָׁוֹן וְתַנְיִינָא מִבֵּית שְׁנִי, לְאַקְמָה לֹן. הַדָּא הַוָּא דְּכַתְּבִיב, (דף טז ע"ב) (תהלים צו) יְיָ שְׁמָחוֹן כ"שׁמָים ו"תְּגֵל ה"ארֶץ.

תָּאָחָזִי הָא שְׁמָחוֹא אַחֲגָלִיא בִּימָא, וְאַתְּבָסִיא בְּלִילִיא. וְנִהְיָר בְּשִׁתִּין רְבוֹא כְּכָבֵיא. אָוֹף הַבִּי רְעִיאָ מַהְיִינָא,

מִבֵּית שְׁנִי, לְהַקִּים. זֶה שְׁבָתוֹב (תהלים צו) יְיָ שְׁמָחוֹן כ"שׁמָים ו"תְּגֵל ה"ארֶץ. בָּא וְרָאָה, הַשְּׁמָשׁ הַזָּה מַתְגָּלָה בַּיּוֹם, וְמַתְכָּפָה בְּלִילָה, וְמַאֲרִיר בְּשִׁשִּׁים רְבוֹא כְּוֹכְבִים. גַּם כֵּה רֹועָה הַגְּאָמָן, בְּשַׁהְתְּבָגָס מַהְעָלָם, מַאֲרִיר בְּשִׁשִּׁים רְבוֹא נִשְׁמֹות יִשְׂרָאֵל, אָם הַדּוֹר כְּרָאוֹי. וְזֶה

סוד הגלגול שאמר עליו קהילת קהלה א' דור הילך ודור בא. ופרשיה שאין דור פחות מששים רבוא. והארץ לעולם עמדת - זו נסחת ישראלי, אותה שנאמר בה (ישעה טו) והארץ הדם רגלי, בראשית כה) והיה זרעך בעפר הארץ.

ועוד סוד אחר בארו החקמים, הדור שהולך הוא הדור שבא. הלך חגר בא חגר, הלך סומא בא סומא. ו עוד פרשיה חכמים, שעתיד היה משה לקבל תורה בדור הפבולי, אלא משום שהיו רשעים, זהו שבתווב (שם טו) בשג'ם הוא בשר. בשג'ם זה מש'ה. ולמה קרא לו בשג'ם? אלא קהלה חסר ב' מвшג'ם לכסות דברך. אמר (קהלה ח' אמרתי שכם זה הכלל.

פרשיה על יתרו, למה נקרא שמו קני? שנפרד מקין. גם מנורה הקדושה ואמר, על זה כתוב (בראשית ד') קניתי איש יהו"ה. שראותה אותו ברוח מקדש שעתידים בנוו לשבת בלשפת הגזית.

ונם כך רבי אלעזר בן פרת, שהיתה רחיקה לו השעה, שלא היה לו אלא קב' חרובים מערב שבת לערב לשבת, כמו לרבי חנינא. למה זה? לאחר שיצאה בת קול ואומרת: כל העולם כלו איןנו גוזן אלא בשבייל חנינה בני.

אליא הוא גרים קדם שהחריב ק"ב מן י', שהוא יב"ק. גם כך לא היה לו אלא קב' חרובים, שאות היה י' היא יחוות, וממנה באה נביעה לאות ב', שהיא ברכה, והיא קדש, ומפניו מתקדש ק. שהיא קדש. ורבי אלעזר בן פרת גרים להיות חרובים שלו ק"ב, שהם ק"דשה ב"רכחה. גם כך לא היה

לו אלא קב' חרובים. גם כך איוב בן יבמה היה, ומשום זה עונש על מה שפרק ארע לו. והם שלא ידעו סוד זה, אמרו, בנים חיים ומונות לא בזכות פלוי הדבר, אלא במל פלוי

במר דעתכנייש מעולם, נהיר בשתי רפוא נשמתין דישראל, אי דרא בדקא יאות. והאי איה רזא דגלגולא, דאמר עליה קהלה, (קהלה א') דור הולך ודדור בא. ואוקמה דלית דור פחות מששים רפוא. והארץ לעולם עמדת, דא בנסת ישראל. היה ראתם בה, (ישעה טו) והארץ

הdom רגלי, (בראשית כה) והיה זרעך בעפר הארץ.

ו עוד רזא אחרא אוקמה רבען, הדור שהולך הויא הדור שבא, הלך חגר בא חגר, הלך סומא בא סומא. ו עוד אוקמה רבען, דעתיך היה משה לקבלא אורייתא בדרא דטופנא, אלא בגין דהוו רשייעיא, הרא הוא רכתיב, (בראשית ו') בשג'ם הוא בשר. בשג'ם זה מש'ה. ואמאי קרי ליה בשג'ם. אלא קהלה חסר ב' מן בשג'ם לכפסה מלאה. אמר (קהלה ח' אמרתי שכם זה הכלל.

ואוקמה על יתרו, ומה נקרא שמו קני, שנפרד מקין. גם בויצנא קדישא ואמר, על דא כתיב, (בראשית י') קניתי איש את יהו"ה. דחזאת ליה ברוח הקדש, דעתידין בינוי למייב בלשפת הגזית.

ואוף הци רבי אלעזר בן פרת, דהוה דחיקא ליה שעטה, שלא היה אליה אלא קב' חרובין מערב שבת לקול שבת, כמו לרבי חנינא. أماei הא, במר דהות בת קול נפקת ואומרת, כל העולם כלו איןנו גוזן אלא בשבייל חנינה בני.

אליא היה גרים קדם, דחרב ק"ב מן י', דאייה יב"ק. אוף הци לא היה אליה אלא קב' חרובין. דאת י', אייה ייחוד, ומניה אתי נבייעו לאת ב', דאייה ברכה, ואייה קדש, ומניה אתקדש ק', דאייה קדש. ורבי אלעזר בן פרת גרים למחיי חרובין דיליה ק"ב, דאיינו ק"דישה ב"רכחה, אוף הци לא היה אליה אלא קב' חרובין, אוף הци איוב בן יבמה היה, בגין דא אתחגעש, על מה דאייע לוי בבר.

ו איינו דלא ידע רזא דא, אמרי בני חי ומוני לאו לו אלא קב' חרובים. גם כך איוב בן יבמה היה, ומשום זה עונש על מה שפרק ארע לו. והם שלא ידעו סוד זה, אמרו, בנים חיים ומונות לא בזכות פלוי הדבר, אלא במל פלוי